

PŘÍBĚH

NYKUR

Nykur žije v jezerech a svůj příbytek má na jejich hlubokém dně. Odtud se však často vydává na souš a není záhodno se s ním setkat. Někdy se podobá krásnému malému koni, který se zdá být hodný a klidný a láká lidi, aby přišli blíž, poplácali ho a pohladili po hřbetě. Jakmile se však dotknou jeho ocasu, jsou k němu pevně připoutáni. Nykur je už nepustí a stáhne je s sebou na dno jezera.

Někdy se s lidmi setkává v lidské podobě a jako urostlý mladík k sobě láká dívky. Slibuje jim radost a veselí ve své síni, budou-li ho následovat. Pokud však dívky pojmou podezření, s kým mají co do činění, musí ho oslovit jeho pravým jménem „nykur“. V tom okamžiku nad nimi ztratí moc, musí je pustit a vrátit se do jezera sám.

Říká se, že se nykur umí proměnit v jakékoli čtyřnohé zvíře, v podobě berana či malého beránka si však prý nedokáže zašpičatit rohy. Pokud se nepromění, vypadá jako kůň. Některým lidem se nad ním podařilo získat moc tím způsobem, že mu nad hřbetem udělali znamení kříže a pak ho přinutili stáhnout ocasem z hor velké kameny na stavbu kamenných ohrad nebo chalup, které jsou dosud k vidění v Húsavíku na ostrově Sandoy a v Eiði na ostrově Eysturoy. Balvany, které tam nykur přitáhl, svědčí o jeho obrovské síle.

V Takmýrách na ostrově Sandoy leží ohromný balvan, který měl nykur dopravit do Húsavíku, ale přetrhl se mu

pověsti

ocas a balvan zůstal ležet na místě. Kousek ocasu, který byl k balvanu připevněný, je na něm dosud vidět.

NYKUR Z EIÐI

Všechno kamení na zídku hřbitova v Eiði na ostrově Eysturoy přitáhl kdysi nykur. Ty kameny jsou proslulé svou velikostí a krásou. Když nykur tehdy všechny kameny dopravil na místo, chystal se utéct, ale dvě malé děti se mu pro zábavu posadily na hřbet. Myslely si, že to je kůň. Přidávali se další a další lidé a pokaždé, když se na nyka někdo posadil, objevilo se na jeho hřbetě nové místo, a tak se stalo, že na nykovi nakonec seděli všichni lidé z Eiði.

Tu se nykur rozběhl a zamířil přímo k jezeru. Někteří lidé na jeho hřbetu měli s sebou jídlo. Kdosi podal dětem kus velrybího tuku a zeptal se: „Kdo chce kousek?“ Nejmenší z nich ohrnulo nos a zakřičelo: „Nykdó!“ Neumělo ještě pořádně mluvit a chtělo říct „nikdo“. Nykur myslel, že bylo vyřčeno jeho jméno, a ztratil nad lidmi moc. Pokud totiž zaslechne své pravé jméno, přijde o veškerou sílu. Shodil všechny z hřbetu a zmizel v jezeře.

WEB: www.volny.cz/sihahasapa
vyslo: 1. 6. 2022

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihahasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

391

SIHÁČEK

červen 2022

CO SE STALO

Jak to zvládáme

18. 5. — byla obloha jako vymetená, nebylo však horko. Celou schůzku jsme byli venku.

Začali jsme dalším úkolem do dlouhodobé hry. Převlékli jsme se jako »Herci« a zahráli něco o drakovi. To proto, že do kostýmu draka se vešli všichni osvobození z vězení.

Pokračovali jsme další částí oddílové střelecké ligy, dnes jsme stříleli »ve stoje«. Ten kdo zrovna nestřílel, plnil doplňovací úkol, u kterého byla výhodou znalost částí vzduchovky.

Potom jsme využili kousky neposekané trávy a jako včelky jsme sbírali »nektar«.

V závěrečné části jsme si zahráli lasrosse, jelikož Říša je znatelně vyšší, než ostatní, měl zásadní výhodu. Přesto se protihráčům podařilo, díky nasazení a taktice, prohodit několik branek.

Na závěr jsme si připomněli Memoriál příští sobotu a rozdali si »nové číslo« oddílového časopisu.

Po zakončení pomohly Kája a Kája ml. Milachovi s uklízením.

25. 5. — bylo zataženo a deštivo, v čase schůzky však už nepršelo. Protože tráva byla pěkně promáčená, strávili jsme většinu času v klubovně.

Jako první nás čekal úkol do dlouhodobé hry. Po oslavě na hradě, jsme potřebovali utéct, ale majitelé hradu vypustili rybník a při cestě k pobřeží na nás čekala »bažina«. Každý za sebe tak musel rozbahněné území překonat.

Protože v sobotu je Memoriál, dnes jsme stříleli »ve stoje z plynovek TAU-200«. Pro toho, kdo umí zamířit je střelba se zbraní s minimálním zpětným rázem velké zjednodušení. Po střelně ze vzduchovek jsme ještě foukali v klubovně z foukačky na válečky.

V dalším čase jsme si zahráli »myšičkárnu«. Známostou hru, kdy kreslíte myšičky z částí, které se vám podaří získat hodem kostkou. Hráli jsme na dvě kola, Milach se účastnil v třetí dvojici, poprvé 10 a podruhé 8 minut.

V závěrečné části jsme si připomněli, jak se tleská a klepe s kelímky, založené na písničce nazývané »cup song«. Mladší měli sice potíž dostat se do rytmu, ale když to nesabotovali (a posouvali kelímky včas), tak nám to docela šlo.

Na závěr jsme si připomněli sobotní Memoriál, uklidili a vydali se k domovům.

viking Vike a jeho sestra Ida

Stále ještě na hradě hledali Vike a Ida způsob, jak osvobodit Halvara a ostatní zajatce. Pomohla jim přítomnost herců.

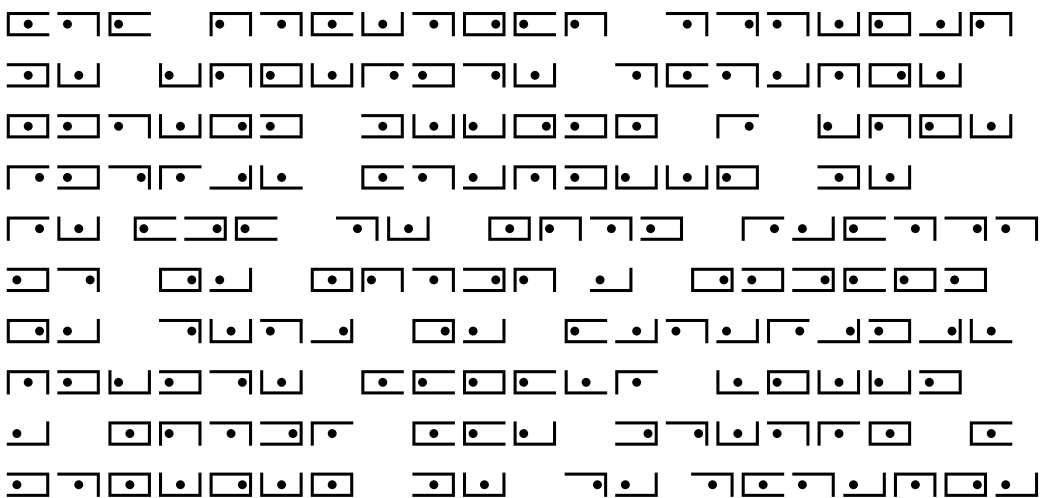

Po oslavě, když byli všichni na hradě „zmoženi“, chtěli Vikingové utéct. Zjistili však, že předhradí až k moři se změnilo v bažinu museli ji překonat

NĚCO NA BEDNU...

Zdravím všechny luštitelé. I pro toto číslo je pro vás připravena šifra. Vyluštěte a odpovzte na otázky..

A **B** **C**

řešení pošlete na oddílovou adresu: sahasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: » o vypuštění diabolku z hlavně se postarají PRUŽINA a VZDUCH k míření jsou potřeba HLEDÍ a MUŠKA «

18 května — jsme plnili úkol čtrnáctý. Ida zašla za herci a podařilo se ji přesvědčit je, že mají ještě spoustu času než začne představení. Lstí je dostala do věže, kde je zamknula.

Vike poslal dozorce pro další víno do kuchyně a slíbil, mu pohlídná klíče. A to už byla ta správná chvíle aby se s hereckými převleky vydali ke kobkám, kde zajaté Vikingy osvobodily a donutili je obléct do převleků. Až sehrají představení budou všichni ležet pod stolem a oni budou mít cestu na svobodu volnou...

25. května — nás čekal úkol patnáctý. Rozmáčené bahnitě louky z vypuštěného rybníka stály bohužel v cestě i našim Vikingům. Museli tak vymyslet způsob, jak bažinu překonají, než se obyvatelé hradu vyspí, vystřízliví a začnou je hledat.

Ida si vzpomněla, že tak jak s Vikem běhali z kuchyně do hodovní síně viděla pod schody uložené dlaždice. Asi je měli přichystané, až budou v kuchyni vyměňovat dlažbu.

„Určitě jste si všimli,“ pokračovala Ida, „že když si dáte na bažinu kus dřeva, vůbec se vám nohy do bláta nezaboří. Ty dlaždice nám poslouží stejným způsobem.“

Střelecká liga průběžné výsledky

	leh	klek	stoj puška	T-200 prémiová	celkem
1. Milach	30	34	36	42	142
2. Kája	22	13	25	24	84
3. Kája ml.	15		27	34	76
4. Seba	4	6	19	25	54
5. Ríša	14	8	16		38
6. Maťo	20	4	10		34
7. Paťa	30				30
8. Matěj	0	8		10	18
9. Viki	0	0	0	0	0
10. Oko					
11. Veverka					
12. Tete					
13. Danka					
14. Oková					
15. Patrik					
16. Ondřej					
17. Matyáš					

V letošní oddílové střelecké lize jsme odstříleli čtyři disciplíny. Mimo pořadí jsme na poslední schůzce zařadili prémiovou disciplínu — střelbu ve stoje z plynovek TAU-200 — důvodem byl následující sobotu probíhající „Memoriál Lubomíra Blažka“, kde se právě z těchto zbraní střílí.

Komplet disciplín zatím odstřílela menší část členů oddílu. Do konce pravidelných schůzek zbývají čtyři týdny. Uvidíme kolik členů se nakonec do hodnocení zařadí.

KVĚTEN

BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	4.5.	s388	11.5.	18.5.	s389	25.5.	mem	historika	celk
1.	Kája	8	-	8	6	-	8	5	10	45
2.	Seba	6	-	6	6	3	8	2	-	31
3.	Kája ml	6	5	-	7	-	9	3	-	30
4.	Viki	7	-	5	5	-	7	-	6	30
5.	Ríša	8	-	8	9	-	-	-	-	25
6.	Maťo	9	-	7	8	-	-	-	-	24
7.	Matěj	4	-	7	-	-	6	2	-	19
8.	Paťa	5	-	5	-	3	-	-	-	13
9.	Patrik	-	-	-	-	-	-	8	-	8
10.	Tete	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11.	Veverka	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12.	Danka	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13.	Maty	-	-	-	-	-	-	-	-	-

z plynovek střílíme s podporou